

Оскільки при натуральній формі оплати праці вартість продукції, виданої працівникам, включається до фонду оплати праці, єдиний соціальний внесок нараховуються та утримуються в загальному порядку.

ПРОБЛЕМИ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

*Венетуліс Т.А., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ
Галушкін М.С., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ*

Юридично аудиторську справу в нашій країні було внормовано у 1993 р. Законом «Про аудиторську діяльність». З його ухвалення активно почав розвиватися ринок аудиторських послуг суб'єктів підприємницької діяльності – спеціалізованих фірм та самостійних аудиторів. Обов'язковий аудит в Україні було проведено за 1994, 1995 р.р. всіма суб'єктами підприємницької діяльності.

Це певною мірою позитивно вплинуло на вирішення проблеми адаптації аудиторської діяльності в Україні.

Однак, починаючи з 1996 р., проведення обов'язкового аудиту було скасовано на більшості суб'єктів господарювання.

Аудит в Україні вже набув чітких ознак невід'ємного елемента інфраструктури ринкової економіки.

Діяльність Аудиторської палати України (АПУ) та Спілки аудиторів України (САУ) спрямовані на подальший розвиток аудиторської діяльності, удосконалення її нормативного регулювання.

Проте заходи, що ними вживаються, не повною мірою вирішують проблеми у сфері аудиту, мають не системний характер, а прийняті рішення не завжди знаходять практичну реалізацію.

Становлення системи аудиту в нашій державі на сучасному етапі полягає у розв'язанні основних проблем, від яких залежить подальший розвиток ринкових відносин. Серед них:

- зростання конкуренції з іноземними аудиторськими фірмами, що призводить до зменшення кількості національних аудиторських фірм;
- не спостерігається бажання з боку державних органів підтримати незалежний аудит (про це свідчать такі дані: на один аудиторський сертифікат припадає по 60, а на одного суб'єкта аудиту – по 129 бухгалтерських балансів та інших форм фінансової звітності);
- немає відповідного попиту на професійні аудиторські послуги, оскільки більшість підприємств не обізнана з призначенням аудиторської діяльності;
- прийняття розпорядження НБУ, згідно з яким він сам і решта банків України мають підлягати перевіркам іноземних аудиторів. Тільки після них аудитори можуть проводити свої перевірки. Все це призводить до подорожчання аудиторських послуг і «вимивання» коштів з України.

Отже, основними напрямками розвитку аудиторської діяльності в Україні можуть стати:

1. Внесення необхідних змін і доповнень до Закону України «Про аудиторську діяльність» з метою приведення його у відповідність до інших законодавчих актів України, які прямо чи опосередковано впливають на регулювання аудиторської діяльності та розширення переліку підприємств, для яких щорічна аудиторська перевірка обов'язкова, а це, у свою чергу, збільшить ринок аудиторських послуг, а також введення додаткових положень, які б більш чітко унормували взаємовідносини аудитора та клієнта.

2. Використовуючи узагальнений практичний досвід роботи міжнародних і вітчизняних аудиторських фірм, розробка Типових методик аудиторської перевірки фінансової звітності підприємств.

3. Поглиблення співпраці професійних аудиторських організацій України з міжнародними та європейськими професійними організаціями бухгалтерів і аудиторів.

4. Розробка механізму ціноутворення на аудит та аудиторські послуги на основі вивчення міжнародного досвіду з цього питання.

РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБЛІКОМ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ

*Шевурдинський К.І., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ
Столяр Ю.В., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ*

З метою переходу на нові національні стандарти бухгалтерського обліку і звітності був прийнятий Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» №996-ХVІ від 16 липня 1999 року.

На сьогоднішній день набули чинності всі національні стандарти бухгалтерського обліку, передбачені графіком, затвердженим наказом Мініфіну від 01.12.98р. №248. Однак процес формування нормативної бази для їх остаточного впровадження ще не завершений, перелік національних стандартів продовжує поповнюватися та видозмінюватися. У зв'язку з дозволом вести бухгалтерський облік на підприємстві згідно з міжнародними стандартами, діючому бухгалтеру необхідно знати відмінності міжнародних стандартів від діючих національних. Зокрема, це стосується необоротних активів.

Матеріальною базою будь-якої підприємницької діяльності є необоротні активи, без яких не може здійснюватися ні один господарський процес.

Необоротні активи - це матеріальні і нематеріальні ресурси, що належать установі і забезпечують її функціонування і термін корисної експлуатації яких, як очікується, становить більше одного року.

Класифікація необоротних активів згідно з міжнародним обліком дещо відрізняється від національного стандартів.

Класифікація необоротних активів згідно з національними стандартами:

- основні засоби (П(С)БО 7);
- довгострокові біологічні активи (П(С)БО 30);
- інші необоротні матеріальні активи (П(С)БО 7);